

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **ADMIRAL GLOBAL BETTING a. s.**, IČ: 262 32 375
sídlem Komořany 146, Rousínov u Vyškova
zastoupený daňovým poradcem Ing. Radkem Lančíkem
sídlem Divadelní 4, Brno

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2015, čj. 39099-2/2015-900000-304.1,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu řízení

1. Žalobce podal řádná daňová tvrzení za zdaňovací období duben, květen, červen, červenec, srpen, říjen, listopad 2013. Na základě uvedených údajů souladně vyměřil Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) spotřební daně z vína a meziproductů příslušnými platebními výměry ze dne 15. 4. 2014, čj. 58995/2014-530000-32.3, čj.

59002/2014-530000-32.3, čj. 59143/2014-530000-32.3, čj. 59112/2014-530000-32.3, čj. 59057/2014-530000-32.3, čj. 59072/2014-530000-32.3, čj. 59173/2014-530000-32.3, čj. 59122/2014-530000-32.3, čj. 59134/2014-530000-32.3, čj. 59039/2014-530000-32.3 a ze dne 16. 4. 2014, čj. 59553/2014-530000-32.3 a čj. 59568/2014-530000-32.3.

2. Následně žalobce podal dodatečná daňová přiznání a požádal o vrácení spotřební daně, což odůvodnil tím, že dne 25. 8. 2014 zjistil skutečnosti svědčící o tom, že spotřební daň byla na základě řádného daňového přiznání vyměřena nesprávně, jelikož se nejednalo o vína šumivá, ale o vína tichá. Správce daně tato řízení zastavil, jelikož byla zmeškána 6 měsíční subjektivní lhůta pro podání dodatečných daňových přiznání na snížení daně dle ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 53/2003 Sb., o spotřebních daních, v rozhodném znění (dále jen „zákon o spotřebních daních“). Proti rozhodnutím o zastavení řízení podal žalobce odvolání, která žalovaný zamítnul a napadená rozhodnutí potvrdil.
3. Proti těmto rozhodnutím žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně, (dále také „soud“), který jí rozhodnutím ze dne 23. 5. 2017, čj. 29 Af 51/2015-57, zamítl.
4. Řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí, které je nyní soudem přezkoumáváno, bylo zahájeno návrhem žalobce ze dne 25. 2. 2015 na povolení obnovy řízení ve věci nesprávného vyměření spotřební daně z vína a meziproductů, které bylo ukončeno výše specifikovanými platebními výměry. Správce daně tento návrh rozhodnutím ze dne 29. 5. 2015, čj. 34426-4/2015-530000-11, zamítl s tím, že byla zmeškána lhůta pro jeho podání dle ustanovení § 118 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění (dále jen „daňový řád“).
5. Žalovaný rozhodnutí správce daně na základě podaného odvolání potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Svůj názor odůvodnil zejména tím, že pro účel určení počátku běhu subjektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení je objektivní a zjiitelnou skutečností okamžik finalizace souhrnu skutkových poznatků, které jsou potřebné pro utvoření relevantního názoru. Další úsilí a čas, který je potřeba pro posouzení získaných poznatků, je třeba včítat do již běžící lhůty, jelikož nedůvodné či libovolné odsouvání počátku lhůty by působilo proti právní jistotě a presumpci správnosti a nezměnitelnosti správních aktů.
6. Žalovaný nepřistoupil na názor, že se žalobce měl o důvodu pro povolení obnovy řízení dozvědět až obdržením dokladů od dodavatele ze dne 25. 8. 2014, a to zejména s poukazem na to, že žalobce neunesl svou důkazní povinnost.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

7. Žalobou ze dne 22. 2. 2016 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Po rekapitulaci napadeného rozhodnutí uvedl argumentaci, která je shrnuta na následujících řádcích.
8. Žalobce nesouhlasí s nepovolením obnovy řízení ve věci nesprávného vyměření daně z vína a meziproductů u šumivého vína dle řádných daňových přiznání ze dne 7. 8. 2013, 10. 10. 2013, 12. 6. 2013, 12. 6. 2014, 14. 11. 2013, 17. 11. 2013, 19. 7. 2013, 22. 5. 2013, 26. 6. 2013, 30. 4. 2013. V těchto přiznáních vykázal víno v sazbě 2 340 Kč/hl. Poté, co obdržel dne 25. 8. 2014 doklady, zjistil, že šlo o víno uzavřené šroubovým uzávěrem s přetlakem pod 3 bary a bez obsahu lihu, z čehož vyplynulo, že se jedná o tiché víno v sazbě 0 Kč/hl. Proto žalobce podal dodatečná daňová přiznání.

9. Upozornil na to, že dne 17. 7. 2014 zjistil, že víno Bianco Frizzante Admiral Vf Bianco 10,5 %, v počtu 15 120 ks po 0,75 l, je uzavřené šroubovitým uzávěrem s přetlakem pod 3 bary a bez obsahu lihu. K tomuto závěru dospěl na základě faktury za víno dodané dne 30. 6. 2014. Z této faktury dle tvrzení žalobce bylo možné vyvozovat závěry pouze ve vztahu k vínu dodanému 30. 6. 2014, nikoliv ve vztahu k vínu dodanému ve dnech 6. 8. 2013, 9. 10. 2013, 11. 6. 2013, 11. 6. 2014, 13. 11. 2013, 16. 11. 2013, 18. 7. 2013, 21. 5. 2013, 25. 6. 2013, 29. 4. 2013 (dále také „víno dodané v dalších termínech“).
10. Na časové ose tedy žalobce uvedl tři okamžiky. Dne 17. 7. 2014 se měl dozvědět, že víno dodané 30. 6. 2014 je tiché víno. Dne 25. 8. 2014 se dozvěděl, že i vína dodaná v dalších termínech jsou vína tichá, čemuž správce daně nevěřil a požadoval předložení důkazních prostředků prokazujících pravdivost tvrzení. Dne 16. 11. 2014 v odpovědi na výzvu správce daně doložil žalobce přijaté faktury od společnosti Euromarket GmbH & Co. KG.
11. O důvodech obnovy řízení u vín dodaných v dalších termínech se tedy žalobce měl dozvědět obecně dne 25. 8. 2014 a konkrétně dne 16. 11. 2014 z čestného prohlášení společnosti Euromarket GmbH & Co. KG.
12. Z datové zprávy ze dne 13. 6. 2015 vyplývá, že v přílohách odvolání doložil dokumenty prokazující, že obecně se dozvěděl o důvodech obnovy řízení dne 25. 8. 2014 a konkrétně dne 16. 11. 2014, čímž splnil své důkazní povinnosti ohledně včasnosti lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení. Žalovaný tyto důkazy přehlíží a nijak nehodnotí.
13. Žalovaný zastává nesprávný názor ohledně restriktivního výkladu lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení, a to s poukazem na § 35 odst. 3 daňového řádu.
14. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný se k žalobním bodům vyjádřil v rámci svého podání ze dne 20. 4. 2016. Konstatoval, že i když žalobce formálně deklaroval okamžik, kdy se měl o důvodech obnovy řízení dozvědět, své tvrzení o počátku běhu subjektivní lhůty pro podání návrhu nijak materiálně nepodložil.
16. Ze spisu bylo zřejmé, že důvodem pro podání dodatečného daňového přiznání datovaného dnem 17. 7. 2014 bylo zjištění žalobce, že v měsíci červnu pořídil víno Bianco Frizzante Admiral Vf Bianco 10,5 % po 0,75 l a vykázal ho jako víno šumivé, přestože dne 17. 7. 2014 zjistil, že se jedná o víno tiché. S ohledem na to, že žalobce od obchodního partnera odebíral stále stejné zboží, bylo možné informaci ohledně jedné dodávky vín vztáhnout i na stejná vína dodaná v jiných termínech. Tuto informaci bylo možné podpořit také názvem „Frizzante“, který ve vinařské terminologii běžně označuje jemně perlivá vína s přetlakem do 2,5 baru, a také fotografiemi, na kterých nejsou lahve uzavřeny hříbovitou zátkou pro šumivé víno se zvláštním úchytným zařízením, ale jsou uzavřeny běžným šroubovitým uzávěrem. Vzhledem k těmto skutečnostem žalovaný uvedl, že počátek běhu subjektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení byl určen dnem 17. 7. 2014.
17. Nad rámec uvedl, že i v pro případ včasnosti návrhu na obnovu řízení, nebyly by naplněny důvody pro její povolení, neboť se žalobce nedovolává skutečností, které nemohl bez svého zavinění uplatnit již dříve.
18. Vzhledem k uvedenému žalovaný navrhl, aby byla soudem žaloba zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

19. Krajský soud v Brně ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), přezkoumal v mezích žalobních bodů rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
20. Ze spisového materiálu správních orgánů je zřejmé, že spotřební daň z vína a meziproduktů byla pravomocně stanovena platebními výměry specifikovanými pod bodem č. 1 tohoto rozhodnutí. Tyto platební výměry, jakož i rozhodnutí o odvolání proti nim byly přezkoumány zdejším soudem, žaloba byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 23. 5. 2017, čj. 29 Af 51/2015-57.
21. Mezi účastníky řízení je stěžejním sporným bodem to, zda žalobce podal návrh na povolení obnovy řízení včas nebo nikoliv.
22. Podle § 118 odst. 2 daňového řádu platí, že *návrh na povolení obnovy řízení lze podat do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o důvodech obnovy řízení*. Odst. 3 stejného ustanovení říká, že *v návrhu na povolení obnovy řízení musí být uvedeny okolnosti svědčící o jeho důvodnosti a o dodržení lhůty pro podání návrhu na povolení obnovy řízení*.
23. Obnova řízení patří mezi mimořádné opravné prostředky a uplatňuje se zejména pro nápravu skutkových vad pravomocných rozhodnutí. Konkrétní důvody, pro které lze obnovu řízení povolit, jsou specifikovány v ustanovení § 117 odst. 1 daňového řádu. Dle odst. 2 stejného ustanovení platí, že *nalézací řízení nelze obnovit z důvodů, za kterých lze podat dodatečné přiznání nebo dodatečné vyúčtování*.
24. Z komentářové literatury vyplývá, že správce daně při posuzování návrhu na obnovu řízení zkoumá nejenom naplnění důvodů podle § 117 odst. 1 daňového řádu, ale je povinen rovněž zkoumat procesní podmínky, které jsou pro povolení obnovy řízení nutné, přičemž tyto podmínky zkoumá prioritně. Mezi ně patří kromě dodržení zákonných lhůt také samotná možnost obnovy řízení v daném případě uplatnit (povolit). Pokud správce daně dospěje k závěru, že nejsou splněny procesní podmínky pro povolení obnovy řízení, tak řízení zastaví podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu.¹
25. V posuzovaném případě existuje dle názoru soudu vedle sporného bodu mezi účastníky řízení, který spočívá v zodpovězení otázky, zda žalobce dodržel subjektivní lhůtu pro podání návrhu, ještě další okolnost, která způsobuje, že návrhu nelze vyhovět. Na posuzovaný případ totiž dopadá ustanovení § 117 odst. 2 daňového řádu, zužující okruh věcí, ve kterých lze obnovu řízení povolit. Dle uvedeného ustanovení je vyloučeno uplatnění tohoto mimořádného opravného prostředku v případech, kdy lze podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování. Zákonodárce tímto ustanovením vyjadřuje vcelku logickou prioritu doměřovacího řízení před obnovou řízení².
26. Skutečnosti, které žalobce uvádí pro obnovu řízení, jsou přesně takovými důvody, o kterých hovoří § 117 odst. 2 daňového řádu, a na jejichž základě je možné zahájit doměřovací řízení. Žalobce ve věci platebních výměrů navíc původně správně podal

¹ Viz Lichnovský, O. a kolektiv. *Daňový řád. Komentář*. 3. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 938 s. Komentář k § 119.

² Srov. Důvodová zpráva k sněmovnímu tisku č. 685. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky*. 2006 – 2010. Dostupné online: <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=5&CT=685&CT1=0>.

dodatečná daňová přiznání, nicméně pro zmeškání 6 měsíční lhůty ve smyslu § 18 odst. 3 zákona o spotřebních daních byla řízení správcem daně zastavena. Tento postup i povaha lhůty podle zákona o spotřebních daních byly přezkoumány v rámci rozhodnutí Krajského soudu ze dne 23. 5. 2017, čj. 29 Af 51/2015-57.

27. Účelem daňového řízení je zejména správné stanovení daně a její uhrazení. V daňovém řízení tedy existuje zájem na materiálně správném stanovení daně, ten je ovšem korigován zájmem na formálně konečném a nezměnitelném stanovení daně, který je důležitý jak pro daňový subjekt, tak pro správce daně. Stanovení lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání představuje vyvážení mezi oběma zájmy. Vzhledem k tomu, že zákon o spotřebních daních jako *lex specialis* limituje daňový subjekt v možnosti dodatečně upravit svou daňovou povinnost tím, že stanovuje specifickou lhůtu, nelze akceptovat takový postup daňového subjektu, kdy by se po zmeškání této lhůty dovolával (*nota bene* ze stejných důvodů) povolení obnovy řízení. Takový výklad by mohl vést k nežádoucím důsledkům a daňový subjekt by touto cestou mohl obcházet prekluzivní lhůty, které zákonodárce pro doměření daně stanoví. Takový postup by byl dle názoru soudu v rozporu s logickým výkladem ustanovení § 117 odst. 2 daňového řádu. Soud tedy dospěl k závěru, že obnova řízení je v posuzovaném případě vyloučena.
28. I bez ohledu na výše uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že určující okamžik pro počátek subjektivní lhůty byl správcem daně v kontextu všech okolností případu odvozen správně. Žalovaný správně poukázal na princip presumpce správnosti a nezměnitelnosti správních aktů, ze kterého vyplývá časové omezení možnosti uplatnit mimořádný opravný prostředek ve formě obnovy řízení. Počátek subjektivní lhůty, tedy posouzení, kdy se žalobce *dozvěděl*, není s ohledem na specifika tohoto případu možné odsouvat k datu 25. 8. 2014. Úvaha správce daně (potažmo žalovaného) o vyhodnocení počátku subjektivní lhůty již ke dni 17. 7. 2014, kdy žalobce poprvé zjistil, že víno Bianco Frizzante Admiral Vř Bianco 10,5 % po 0,75 l není víno šumivé, ale víno tiché, se zakládá na racionálním a přiměřeném požadavku, který odpovídá zásadě *vigilantibus iura scripta sunt* (práva patří bdělým). Je sice pravdou, že k *absolutnímu potvrzení* charakteru vína dodaného v dalších termínech se žalobce dostal později, nicméně v tomto případě, kdy bylo odebíráno stále stejné zboží, je zcela přirozené vztáhnout první zjištění o tom, že dodávané zboží je jiného než dříve předpokládaného charakteru, i na následující dodávky stejného zboží. Výklad, který by v tomto případě vázal počátek subjektivní lhůty pro obnovu řízení na den obdržení dokladů ke každé konkrétní dodávce stejného zboží, by počátek subjektivní lhůty neúměrně oddaloval na úkor výše zmíněných zásad a zjevně by rezignoval na požadavek přiměřené myšlenkové aktivity žadatele o obnovu řízení.

V. Závěr a náklady řízení

29. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
30. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

31. Žalobce neměl v řízení o žalobě úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, dne 27. února 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu